

Også i direktivets artikel 8, stk. 3, er fastsat særlige regler for, i hvilket omfang behandling af de i artiklens stk. 1 nævnte typer af følsomme personoplysninger kan finde sted inden for sundhedssektoren. I lyset heraf fastsættes det i bestemmelsen, at forbudet mod behandling af de i stk. 1 nævnte oplysninger ikke gælder, hvis behandlingen af personoplysninger er nødvendig med henblik på forebyggende medicin, medicinsk diagnose, sygepleje eller patientbehandling eller forvaltning af læge- og sundhedstjenester, og behandlingen af personoplysningerne foretages af en person inden for sundhedssektoren, der efter lovgivningen har tavshedspligt med hensyn til behandlingen. Bestemmelsen er udtryk for en nyskabelse i forhold til den gældende retstilstand.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at den dataansvarlige vil kunne behandle de i stk. 1 nævnte oplysninger i forbindelse med varetagelsen af sine opgaver på sundhedsområdet. Dette gælder f.eks. i forbindelse med den patientbehandling, som finder sted på offentlige og private sygehuse eller hos praktiserende læger. Her vil den for patientbehandlingen nødvendige behandling af oplysninger om f.eks. seksuelle forhold eller om helbredsforhold, herunder om misbrug af nydelsesmidler, således kunne finde sted. Også behandling af personoplysninger, som er nødvendig for at følge op på en egentlig patientbehandling, f.eks. gennem offentlig støtte i form af hjælpemidler m.v., er omfattet af bestemmelsen. Bestemmelsen omfatter endvidere dataansvarliges løsning af deres administrative opgaver på det sundhedsmæssige område. Dette gælder bl.a. den amtskommunale forvaltning af sundhedsområdet.

Det er en betingelse, at den, som forestår behandlingen af personoplysningerne, har tavshedspligt. Denne betingelse vil i almindelighed være opfyldt i relation til de personer, som normalt behandler følsomme personoplysninger inden for sundhedssektoren. I den gældende lovgivning er der således fastsat en række bestemmelser om tavshedspligt, der har betydning for behandling af oplysninger inden for det sundhedsmæssige område, jf. bl.a. straffelovens §§ 152 og 152 a-f, der er udtryk for dansk rets almindelige regler om tavshedspligt. Nævnes kan også tavshedspligtsregler, der særligt retter sig mod personer inden for sundhedsområdet, såsom lægelovens § 9, sygeplejerskelovens § 6 og terapiassistentlovens § 8.

Der henvises i øvrigt til *betænkningen*, side 246-251.

Til stk. 6

Af bestemmelsen følger, at behandling af de i stk. 1 opregnede typer af oplysninger, kan ske, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til den dataansvarlige myndigheds varetagelse af sine opgaver på det strafferetlige område. Bestemmelsen er indsat for at sikre, at den nødvendige behandling af de i stk. 1 nævnte typer af oplysninger kan ske i forbindelse med offentlige myndigheders, f.eks. domstolenes samt politiets og anklagemyndighedens, varetagelse af deres opgaver på det strafferetlige område.

Den foreslåede bestemmelse er ikke en konsekvens af direktivet. Det følger således af direktivets artikel 3, stk. 2, 1. pind, at direktivets bestemmelser ikke gælder for behandling, der vedrører statens aktiviteter på det strafferetlige område.

Til stk. 7

Bestemmelsen fastsætter, at behandling af de i stk. 1 opregnede personoplysninger kan ske af grunde, der vedrører hensynet til vigtige samfundsmæssige interesser. Bestemmelsen, der skal ses i lyset af direktivets artikel 8, stk. 4, tager sigte på behandling af oplysninger, som ikke er hjemlet i bestemmelserne i stk. 2-6. I givet fald kan behandling kun ske efter indhentet tilladelse fra vedkommende tilsynsmyndighed. I de tilfælde, hvor tilladelse meddeles, kan tilsynsmyndigheden fastsætte, under hvilke nærmere betingelser behandlingen må finde sted. Det påhviler tilsynsmyndigheden at foretage den fornødne underretning af Europa-Kommissionen med hensyn til de tilladelser, som meddeles i henhold til bestemmelsen. Herved sikres, at bestemmelsen i direktivets artikel 8, stk. 6, bliver overholdt.

Bestemmelsen, der har karakter af en opsamlingsbestemmelse, forudsættes at have et snævert anvendelsesområde.

Det er vanskeligt - på forhånd - at angive eksempler på eventuelle undtagelsestilfælde, der vil være omfattet af bestemmelsen i lovforslagets § 7, stk. 7.

Det må således overlades til tilsynsmyndigheden (Datatilsynet) i det konkrete tilfælde at foretage en vurdering af, om behandling af oplysninger kan tillades af grunde, der vedrører hensynet til vigtige samfundsmæssige interesser, og om der bør fastsættes vilkår for behandlingen.

Den omstændighed, at en uafhængig tilsynsmyndighed (Datatilsynet) efter bestemmelsen skal give tilladelse - eventuelt med vilkår - inden behandlingen iværksættes, er med til at sikre, at der ikke sker behandling i strid med lovens regler.